

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/401/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112232010
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112232010.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. U. XXX/X, K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Vladimír Babin, advokát so sídlom Hlavná 29, Prešov, o zaplatenie 646,74 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 13C/116/2013 - 78 zo dňa 04. októbra 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p., o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal a zároveň zaviazal navrhovateľa povinnosťou zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania vo výške 23,62 Eur. V poslednom výroku napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi prostredníctvom príslušného správcu dane. V časti odôvodnenia rozhodnutia o náhrade trov konania súd prvého stupňa konštatoval, že v dôsledku nepreukázania skutočnosti, že odporkyňa uhradila žalovanú pohľadávku až po podaní návrhu na začatie konania na súde, je nutné späťvzatie návrhu na začatie konania považovať za dôvod zastavenia konania a za skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na priznanie náhrady trov konania odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania, a teda je povinný uhradiť odporkyni ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania. Vychádzajúc zo skutočnosti, že odporkyni v konaní žiadne trov nevznikli, súd prvého stupňa jej náhradu trov konania nepriznal. V prípade vedľajšieho účastníka konštatoval, že s prihliadnutím na to, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, v dôsledku čoho mu súd prvého stupňa napadnutým uznesením priznal náhradu trov konania vo výške 23,62 Eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Priznaná náhrada trov konania pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta, ktoré určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 41,19 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,63 Eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby - písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie zo dňa 22.02.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. b) vo výške 41,19 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur spolu s 20 % DPH zo sumy 98,42 Eur, t.j. 19,68 Eur podľa ust. § 18 ods. 3 vyhlášky. Celkovú sumu trov právneho zastúpenia vo výške 118,10 Eur súd prvého stupňa aplikujúc ust. § 150 ods. 2 O.s.p. znížil na 20 %,

t.j. 23,62 Eur, keď trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka považoval za neprimerane vysoké voči žalovanej pohľadávke.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur. Považoval uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Mal za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Z vlastných skúseností mal vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie návrhu na začatie konania s prílohami a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Zároveň poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 9Co/420/2012, v ktorých bolo vyjadrené dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združenia nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O.s.p.. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezov Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03. Odhliadnuc od uvedeného nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Uvedené možno podľa jeho názoru aplikovať aj na podania právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktoré neobsahujú žiadne skutočnosti, vzťahujúce sa na predmet sporu. Vo veci nie je možné aplikovať ani ust. § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne. Ďalej uviedol, že v danom prípade by bola na mieste aj aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., keďže s prihliadnutím na výšku sumy istiny uplatnenej v návrhu ide o drobný spor, v ktorom trovy právneho zastúpenia vo výške 23,62 Eur sú značne neprimerané výške žalovanej istiny. Nakoľko vedľajší účastník vystupuje v obdobných veciach opakovane s obsahovo jednoduchými podaniami, súd prvého stupňa nemal vedľajšiemu účastníkovi priznať trovy právneho zastúpenia vo výške zjavne neúmernej výške istiny a povahe konania.

Odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyne sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne je potrebné ako vecne

správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Uznesenie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o zastavení konania, nepriznaní náhrady trov konania odporkyni a vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi, odvolaním napadnuté nebolo a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu vyplýva, že po podaní návrhu vo veci samej vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, námietku premlčania a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania. V nadväznosti na uvedené došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom najskôr len voči odporcovi 1/, v nadväznosti na čo súd prvého stupňa uznesením č. k. 13C/116/2013 - 73 zo dňa 06. augusta 2013 konanie voči odporcovi v 1/ zastavil a nepriznal mu náhradu trov konania, neskôr vzal navrhovateľ návrh na začatie konania v celom rozsahu späť (t.j. aj voči odporkyni 2/) s odôvodnením, že odporca po podaní návrhu na začatie konania uhradil istinu, úroky z omeškania, ako aj trovy konania. V nadväznosti na uvedené súd prvého stupňa správne vyzval navrhovateľa na preukázanie dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania, relevantného vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o náhrade trov konania, pričom na túto výzvu súdu prvého stupňa už navrhovateľ nereagoval.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia, o ktorú ide v tomto prípade, je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Preto sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania správne postupoval podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. s tým, že vedľajší účastník na strane odporkyne si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia patriacemu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu postupoval podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.. Aplikácia ust. § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť; síce v prejednávanej veci z pohľadu odvolacieho súdu nie je na mieste, keďže trovy konania uplatnené vo výške 118,20 Eur nemožno voči uplatnenej pohľadávke v sume 646,74 Eur považovať za neprimerané, s prihliadnutím na viazanosť odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. je však uvedená skutočnosť pre rozhodovanie odvolacieho súdu o odvolaní navrhovateľa v danom prípade bezvýznamná.

Odvolací súd sa teda nestotožnil s námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, keďže vedľajší účastník sa vo svojich podaniach opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevyklučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú (takmer totožnú) argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Odhliadnuc od uvedeného odvolanie navrhovateľa považuje odvolací súd za zmätočné v časti, v ktorej navrhovateľ súdu prvého stupňa vytýka, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania nevyužil svoje moderačné právo a neaplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. S uvedeným však nemožno súhlasiť, nakoľko súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania v zmysle ust. § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. podstatne znížil výšku trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v súlade s ust. § 150 ods. 2 O.s.p. na približne 20% (z pôvodných 118,10 Eur na 23,62 Eur), ktoré zníženie považuje odvolací súd za dostatočné.

V danej súvislosti dvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporkyne si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania, pokiaľ tu nie sú iné okolnosti a takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je. Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania pred odvolacím súdom neuplatnili (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.